

Johannes 2, 1-12 Homilie zondag 16 januari 2022

Door God geliefde Mensen, in wie Hij zich verheugt,

Bij het begin van de godsdienstles is er een dagboekmoment:
leerlingen krijgen eerst de tijd en de ruimte
om in hun dagboekschriftje te schrijven, te kleuren, te krabbelen of te tekenen.

Leerlingen ervaren en getuigen dat het dagboekmoment hen helpt te verbinden met zichzelf .
We noemen het dagboekmoment dan ook 'Thuiskomen in ons-Zelf'.
Religie komt van het Latijnse woord 'religare', 'verbinden'.
Leerlingen worden uitgenodigd te verbinden met hun binnenkant.
Telkens weer zijn ze verbaasd wat ze binnen in zichzelf ontdekken: water wordt wijn.

Wanneer ze dan daarna met een klasgenoot uitwisselen wat ze kwijt willen, verbinden ze met anderen.
Religie is zich verbinden met andere mensen.
Telkens weer zijn ze verbaasd wat ze in elkaar ontdekken: water wordt wijn.

Wie zijn dag begint vanuit zijn binnenkant,
kan ook ontdekken en zelf ervaren dat een mens verschillende lagen, verschillende dimensies beleeft.
Ons fysieke of lichamelijke deel waarmee we het leven kunnen zien, horen, voelen, proeven, ruiken.
Voelen met ons lijf, gewaarworden.
In actie schieten, handelen dankzij ons lichaam.

In het evangelie van vandaag horen we wat zich daar allemaal afspeelt in die materiële/ fysieke laag: een bruiloft, Maria en Jezus en de leerlingen komen, er is geen wijn meer; Jezus laat de kruiken vullen, daarna proeven ze dit als de beste wijn...

Wanneer jonge mensen tijdens het dagboekmoment wat dieper in zichzelf thuis komen, ontdekken ze hun gevoelens en hun gedachten : het psychische deel van zichzelf.

Ze kunnen die gevoelens en gedachten niet vastpakken.

Maar het dieper in zichzelf komen, maakt hen wel bewust dat ze er zijn.

En dat gedachten en gevoelens hen kunnen bemoedigen en kracht geven,

én eveneens kunnen boycotten

bijvoorbeeld als dat innerlijke stemmetje weer eens fluistert:

Gij kunt niets, het zal Je niet lukken, de anderen zijn veel beter enz. ...'.

Wanneer wij Mensen nog wat dieper thuis komen in onszelf in zo'n stil moment samen met gebeds- of meditatietijd,

ervaren we het kernstukje van onszelf, een andere dimensie: ons Bewustzijn, onze spirituele laag, ons innerlijk Licht.

Zo ervaren we ons innerlijk kompas, een echte wegwijzer.

Onze individuele Ziels-Licht-druppel versmelt soms met de hele Licht-oceaan....

Plots ervaren we aan de lijve dat We verbonden zijn met de Bron, met 'Ik-ben' -

God, Allah, Jahweh en met nog zovele andere heilige namen genoemd! Water wordt wijn.

Wanneer wij Mensen dat meemaken, zijn we zijn vervuld van diepe Vreugde,

We ervaren een diepe vrede,

een verbondenheid met alles en allen, met Gods hele schepping.

Mensen die dit een beetje of veel ervaren, noemt men Verlichte Mensen.

Christenen kunnen Jezus' lichtende Heerlijkheid ervaren, Christus, schitterend Liefdevol en lichtvol Aanwezig!

Sommige verlichte Mensen ervaren heel sterk Gods Lichtvolle aanwezigheid en horen God soms spreken tot hen.

Jesaja beschreef reeds deze Verbonds-ervaring van God en Mens

en tekent de relatie God-Mens als een bruiloft.

In de hand van de Heer is de Mens een flonkerende kroon...

Elk Mensenkind wordt genoemd: Mijn welbehagen!

God die de Mens opbouwt, trouwt ons; Hij verheugt zich in elk van ons! Dat is pas Goed Nieuws!

In de diepste dimensie van dit evangelieverhaal

spreekt Johannes ons vandaag over deze heilige mystieke ervaring,

voor elk van ons weggelegd, tijdens ons leven en tevens bij onze dood.

Er is een bruiloft in Kana.

Maria, Jezus en zijn leerlingen zijn ingegaan op de uitnodiging

om zich met God, Bron van Leven en Liefde, te verbinden.

Ze hebben 'Ja' gezegd op de uitnodiging om zich open te stellen voor Gods Aanwezigheid.

Eerst lukt dat niet goed voor de meeste Mensen.

Maria spreekt het uit: er is geen wijn meer, het Leven wordt niet ten volle, niet ten diepste geleefd.

Mensen blijven hangen in het fysieke, in het materiële.

En dat is begrensd: daar kan tekort komen, mensen kunnen lijden, mensen blijven onervuld achter, mensen gaan dood en men kan er geen weg mee.

Maria spreekt deze zorg uit aan Jezus. Maria wordt daarom ook 'onze voorspreekster' genoemd.

Jeuzs antwoordt haar:

God, Aanwezige, is er en werkt doorheen mensen ten gepaste tijde.

Mensen worden uitgenodigd zich klaar te maken, uit te zien naar, te wachten, zich te openen, te groeien in geloof.

We moeten bereid zijn ons materiële leven te overstijgen en daar tijd en ruimte voor te maken.

Maria heeft het begrepen, laat zich niet afschepen en getuigt van groot geloof:

‘ Doet maar wat Hij U zeggen zal! Uw wil geschiede.’

Als wij als Mensen ‘Ja’ zeggen op Gods Liefde, op zijn uitnodiging om ‘zijn Welbehagen ‘ te heten en niet langer ‘ de verlatene’,

dan ervaren we een andere dimensie van het leven. Water wordt wijn.

Jezus open-baart Zijn Heerlijkheid.

Hij wordt een stralende en leidende Aanwezigheid in ons Leven.

We gaan voorbereid naar de bruiloft, beginnen onze dag met gebed of meditatie en laten ons innerlijk voeden door Jezus en door God.

We drinken de beste wijn van godsontmoeting.

Hij zet ons leven, onze woorden en daden van de komende dag op Zijn spoor van Liefde.

Daarna dalen we, net zoals jesus, af naar Kafarnaüm:

We gaan midden het leven staan,

met alle mogelijke situaties die op ons afkomen...

Ons innerlijk kompas afgesteld op Zijn Wil, op Zijn Liefde!

Zo kunnen wij op onze beurt water in wijn veranderen...

Mensen raken door onze woorden en onze daden, tochtgenoten zijn op de weg van het Volle Leven,

Gedragen door Gods Licht, warmte-stralers zijn, Lichtwerkers
zodat het voor de hele mensheid Feest wordt, Rijk Gods...
Omdat we bewust ervaren

en weet hebben dat We in Gods Hand zijn,
een koninklijke diadeem, een flonkerende kroon...!